

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ЧЕТВЕР
23
СІЧНЯ
1958 року
№ 2 (552)
Ціна 20 коп.

Сумлінно, творчо попрацювали
в цьому семестрі більшість сту-
дентів нашого університету.
Відмінні і добрі оцінки, що за-
повнили їхні залікові книжки,
дають їм повне право на якнай-
кращий відпочинок.

Честь факультету — твоя честь

Коли зустрічаються представники різних факультетів, часто виникає суперечка. «Чий факультет кращий?». Ніхто не хоче уступити. «Звичайно, мій». Часто це кажуть, не задумуючись, чим же кращий твій факультет і що ти зробив для того, щоб він став кращим. Говорити — всі майстри, а ось на ділі довести, що тобі дорога честь факультету, довести це своїми успіхами в навчанні, своєю активною участю в громадському житті факультету — це вже справа складніша.

Особливо зараз, в дні сесії, дуже ясно видно, хто добре попрацював і успіхами своїми підтримує честь факультету і хто ганьбить його.

Високо несуть прапор нашого факультету студенти Полоса (I курс), Ковалевський, Ружицький, Грищенко (III курс), Авербух, Кузнецова (V курс). В цю сесію вони виявили

відмінні знання пройденого матеріалу.

Та, на жаль, на нашому факультеті є люди, які тягнуть нас назад. Ганьба студентам Юрковій (III курс), Александровичу (I курс), Бадашківій (V курс), які одержали двійки. Видно, вони цілком байдужі до честі факультету, як і до власної честі. Бадашкова одержала «незадовільно» з спеціального предмету. А недалеко час, коли вона стане педагогом. — пропущене важко буде нагнати штурмівщиною. Знання даються систематичною працею, і обов'язок кожного з нас — сумлінно працювати, творчо засвоюючи новий матеріал. Тільки в такому разі з повним правом можна сказати: «Ні, саме мій факультет найкращий».

Л. МАЛІВАНОВА,
студентка III курсу геолого-географічного факультету.

Говорять викладачі

Ділячись враженнями про підсумки екзаменів з психології на III курсі історичного факультету, доцент Л. Я. Беленька розповіла:

— Знаючи студентів курсу на протязі кількох років, я хочу відзначити, що значна частина з них багато працює. Декілька слів про студента Висоцького. В минулому це по успішності середній студент. В цьому році він багато попрацював, виявив глибокі знання з вивчаного матеріалу. По його відповідях на екзамені видно, що людина росте. Це ж можна сказати і про студента Бабанського.

Глибокі знання виявили під час екзамену студенти Варварецький, Санина, Резник, Калинович.

Разом з тим, деякі студенти — Красильников, Луньова, — яких я добре знаю по I курсу, де викладала логіку, працюють нижче своїх можливостей.

Про те, як пройшов екзамен на IV курсі з «Історії робітничого руху в Росії в другій половині XIX віку», розповіла кандидат історичних наук З. В. Першина.

— Студенти, що прослухали цей спеціальний курс, виявили значний інтерес до вивчення революційних традицій російського пролетаріату, глибоко і серйозно знайомились з початковим періодом революційного руху в нашій країні.

Багато студентів на протязі всього навчального семестру вивчали праці класиків марксизму-ленінізму з даної проблеми, найважливіші документи і матеріали, читали меморіальну літературу. Така робота принесла користь. Глибокими і змістовними були відповіді студентів Рябова, Кашковського, Кравченка, Романенка, Цвяха, Оксентюка.

Разом з тим, окремі товариші безвідповідально поставились до вивчення спецкурсу. Розпочавши підго-

товку до екзамену лише в останні дні, вони механічно запам'ятовували факти, не задумуючись над їх поясненням, над тим, щоб зв'язати факти з широким фоном історичної дійсності тих років.

В результаті такі студенти, як Чеканюк, Сланов, Синютіна, виявили слабкі знання історичних фактів, погане їх розуміння.

Відзначаючи в цілому дружну і неполегливу роботу студентів IV курсу, хочеться побажати їм дальших успіхів у навчанні.

ПІДСУМКИ І ЗАВДАННЯ

Кожний студент повинен підготувати до заліку з політичної економії соціалізму матеріал з усіх тем прочитаної частини курсу, з якої лише дві теми: «Матеріально-виробнича база соціалізму» та «Суспільна власність на засоби виробництва — основа виробничих відносин соціалізму» — не винесені на семінари. З усіх останніх були проведені семінарські заняття. Але й питання не семінарських тем висвітлювалися при проведенні семінарських занять. На семінарських заняттях, як правило, розглядалися вузлові, найбільш принципові питання теми. Тому успіх підготовки студентів до заліків залежав, в першу чергу, від їхньої систематичної роботи над першоджерелами і матеріалами, рекомендованими до семінарських занять. В більшості груп, якими я керувала на історичному, філологічному і фізико-математичному факультетах, семінарські заняття проходили дуже активно. Особливо активно проходили ці заняття в групах історичного факультету, в першій і другій групах російського відділу філологічного факультету і в групах механіків і фізиків-молекулярників фізико-математичного факультету.

Про заліки з історії КПРС

Більшість студентів виявили добрі знання з історії КПРС, глибоко засвоїли матеріал ювілейної сесії, присвяченої 40-річчю Великого Жовтня.

Відмінники навчання тт. Хурдель, Наконечна (I курс історичного факультету), Скрипниченко, Вейде, Піцарі, Леонова, (II курс географічного факультету) та інші за активну участь у семінарах були звільнені від складання заліків.

Глибокі знання виявили при складанні заліку студенти геолого-географічного факультету (викладач — А. П. Іванов) та історичного факультету (викладач — І. Б. Ганевич).

Ряд студентів — Масіні, Демчинська, Осадча, Тод, Липасова, Філатов (II курс біологічного факультету), Бокова, Познанська (I курс географічного факультету) та інші — заліки не отримали. На протязі року ці студенти пропускали семінари, погано готувались до них, в результаті вони не могли відповідати на елементарні питання.

На заліку виявилась цілком глибока необізнаність студентів I курсу біологічного факультету з питань політичної економії. І не дивно. II студентів цього курсу, що проживають в гуртожитку (128 кімната, староста Схрїмович), не випускають газет, не слухають радіо, не відвідують червоного кутка.

М. ДИХАН.

Вісті з філфаку

Екзаменаційна сесія — це кульмінаційний пункт і разом з тим розв'язка в житті студента за цілий семестр. Тому й готуються до неї з таким напруженням, й чекають її з радістю і страхом.

На філологічному факультеті в ці дні переповнені кабінети, аудиторії. Сесія ще не закінчилась, але вже по результатах перших екзаменів видно, хто як готувався. Виділяються кращі групи і кращі студенти.

Особливо треба відзначити II курс українського відділу, де комсоргом Галя Майданюк. Цей курс складає екзамен без жодної задовільної оцінки. З 52 чоловік 22 перші екзамени склали на «відмінно».

Всього 4 задовільні оцінки на II російському (комсорг Лебедева), але тут є й заборгованість.

Непогано йдуть справи на III українському (комсорг Зданевич). Тут ще немає незадовільних оцінок, але вже є декілька «задовільно».

Відбулося перше студентське хре-

щення першокурсників. Але не всі добре витримали його. Група українського відділу має вже більше десяти трійок, група російського відділу — біля десяти. Комсомольське бюро цих курсів (комсорги Вечорко і Шевченко) недостатньо попрацювали в період підготовки до сесії.

Через слабку підготовку деякі студенти III курсу російського відділу (Єгоров, Єдідович) дуже погано написали контрольний диктант з української мови, за що й не були допущені до екзамену з цього предмету. Цей курс погано склав також екзамен з історичної граматики російської мови.

Особливо погані справи на IV курсі російського відділу, де комсоргом студентка Липінська. Тут вже 22 незадовільних оцінки. А 16 січня курс проявив недисциплінованість і неорганізованість: майже ніхто не з'явився складати екзамен з зарубіжної літератури.

Г. ШЕНДРИК.

статньо для студентів університету. Більша частина цих студентів не утруднювала себе конспектуванням лекцій, першоджерел та іншого матеріалу, рекомендованого для підготовки, а користувалася чужими конспектами.

Які ж висновки потрібно зробити на основі заліків з політичної економії на IV курсі?

Рівень заліків і екзаменів залежить від роботи студентів на протязі семестру. Тому необхідно:

1. Мені звернути увагу на активізацію роботи студентів по підготовці до семінарських занять, на посилення контролю за роботою студентів, що виявили низький рівень знань на заліках. Необхідно частіше викликати їх під час семінарських занять, запрошувати на консультації, вимагати від них знань першоджерел з кожної теми, в необхідних випадках ставити про них питання перед громадськістю курсу і факультету. Все це робити, не послаблюючи уваги до студентів, які успішно працюють на протязі семестру і успішно склали залік.

2. Деканатам факультетів і кафедрі політичної економії необхідно спланувати семінарські заняття так, щоб студенти мали час для нормальної підготовки до них.

3. Комсомольським групам звернути увагу на посилення громадського контролю за роботою нерадивих студентів, суворо засуджувати пропуски лекцій і семінарських занять з неповажних причин. Кожний такий пропуск повинен стати предметом пристрасного обговорення комсомольської групи, а там, де є партійні групи, то і партійної групи.

Треба практикувати регулярне проведення коротких виробничих нарад групи і курсу з участю викладача на яких обговорювати хід семінарських занять. Необхідно викрити недоліки

і домовитися про засоби усунення цих недоліків.

Комсомольські і партійні групи повинні серйозно попрацювати над тим, щоб кожний студент не лише вивчав підручники і першоджерела, а й постійно читав газети, журнали («Коммунист», «Вопросы экономики»), слухав радіо, слідував за конкретною практикою комуністичного будівництва і вмів правильно використати конкретний матеріал для кращого засвоєння курсу політичної економії соціалізму. Мабуть необхідно буде з цією ж метою в другому семестрі організувати екскурсії на підприємства міста.

4. Факультетська стінна преса повинна приділити велику увагу питанням самостійної роботи студентів IV курсу над курсом політичної економії. Добре було б випускати спеціальні листки з приводу недоліків, а також позитивних сторін цього питання. Кожний випадок нерадивого ставлення до занять повинен бути доведений через пресу до факультетської громадськості. Це, без сумніву, впливатиме позитивно.

5. Деяким студентам з слабким рівнем підготовки повинна бути надана допомога колективом групи. До таких студентів відносяться деякі незрячі товариші, яким важче працювати.

В другому семестрі з перших же днів не повинно бути допущено ніяких послаблень у вимогах до самостійної роботи студентів.

Лише при такому підході до справи можна буде домогтися глибокого засвоєння курсу і успішного складання екзаменів у період літньої екзаменаційної сесії.

Н. І. МАМОНТОВА,
старший викладач кафедри політичної економії.

3 партійних зборів університету

Днями в актовому залі університету відбулись партійні збори, присвячені обговоренню рішень Грудневого пленуму ЦК КПРС. Присутні на зборах професори, викладачі та студенти з увагою прослухали змістовну доповідь завідуючого відділом агітації та пропаганди міськомпарті т. Л. О. Ануфрієва.

В зв'язку з тим, що підсумки наради представників комуністичних і робітничих партій обговорювалися на попередніх зборах, доповідач зупиняється лише на другому питанні, яке обговорювалося на Грудневому Пленумі ЦК КПРС — про роботу профспілок.

* * *

— Партія вважає за необхідне, — говорить доповідач, — всебічно поліпшити діяльність профспілок. Профспілки — одна з найбільш масових організацій в системі нашого державного апарату, яка нараховує у своїх лавах понад 49 млн. чоловік. Профспілки ведуть різноманітну роботу серед трудящих. Грудневий пленум відзначив також, що в діяльності профспілок наявні серйозні недоліки.

Головне в роботі профспілок, — це підвищення їх ролі в господарському будівництві країни. Практика соціалістичного будівництва виробила прекрасні форми залучення трудящих до керівництва виробництвом. Чимало роблять профспілки для поліпшення соціального. Доповідач розповідає про роботу кращих трудящих Одеської області тт. Неженка, Дубчака, Козлової. 250 чоловік занесено в «Книгу трудової слави» нашої області. В результаті підвищення продуктивності праці деякі підприємства міста можуть перейти в цьому році на семигодинний робочий день.

В той же час ЦК КПРС відзначив на пленумі, що в керівництві змаганням ще багато формалізму. Профспілкові організації часто байдуже ставляться до низької якості роботи. Завод ім. Жовтневої революції, — каже доповідач, — в минулому році випустив недоброякісної продукції на 2 млн. крб., завод ім. Дзержинського — на 1 млн. крб.

Серйозну увагу доповідач приділяє ролі профспілок у житловому будівництві. Почин горьков'ян знайшов гарячий відгук в Одесі. Але з 2000 підприємств міста поки лише 30 розпочали будівництво своїми силами.

Профспілки повинні посилити свій контроль на підприємствах громадського харчування, турбуватися про виховання дітей робітників і службовців, боротися з пережитками капіталізму в свідомості деякої частини радянських людей.

Тов. Ануфрієв дав характеристику роботи вузівських профспілок міста, відзначив, що профспілки мало уваги приділяють якості підготовки спеціалістів. Багато питань навчальної і наукової підготовки знаходяться поза полем зору профспілок. Необхідно значно більше уваги приділити побуту студентів, поліпшити якість харчування і асортимент блюд у студентських їдальнях. Профком повинен турбуватися про студентів, що живуть на квартирах. Доповідач вказав на погану роботу профкому фізико-математичного факультету університету. Краще працюють профорганізації хімічного і геолого-географічного факультетів.

* * *

Доцент Д. С. Бельфор, виступаючи в дебатах, розповів про розвиток профспілочної спілок в Одесі, про активну участь профспілкової організації Одеського університету в здійсненні перших п'ятирічних планів, у розв'язанні величезних завдань розвитку науки та культури, які стоять зараз перед колективом Одеського університету. Тов. Бельфор зупиняється на недоліках в роботі, вказує, що профспілковій організації університету невістачає ініціативи, бойовитості при розв'язанні питань побуту викладачів та студентів. Профспілкова організація стоїть осторонь учбового процесу, погано керує питанням відпочинку вчених цього університету. Недостатньо пропагує досвід кращих профспілкових груп університетська преса.

* * *

Голова профкому І. О. Соколов у своєму виступі вказував на недостатнє керівництво з боку партійної організації профспілковими організаціями на факультетах, на погану підготовку та проведення звітно-виборних профспілкових зборів, зокрема на фізико-математичному факультеті. В цьому році поліпшилась робота профкому. Але не всі члени профкому сумлінно ставляться до своїх обов'язків.

Партійне бюро повинно більше цікавитись роботою профкому, більше допомагати в розв'язанні численних питань профспілкової роботи.

* * *

Про необхідність приділяти більше уваги профспілковій роботі говорив у своєму виступі доцент Т. Я. Сюра.

— Наша профспілкова організація недостатньо приділяє уваги побуту вчених. Велика кількість науковців живе в тяжких умовах, не має достатньої житлової площі, а профком не втручається в цю справу.

* * *

Необхідно надати більше простору в роботі профспілковій організації, це розв'яже ініціативу профспілок, підніме авторитет нашої організації, — говорить у своєму виступі тов. Шатух. — Профспілкова організація під керівництвом партійних органів може самостійно вирішувати окремі питання учбової та наукової роботи.

* * *

— Профспілковій організації та адміністративно-господарській частині, — сказав М. К. Симоненко, — треба проявити більше ініціативи в розв'язанні житлової проблеми.

Погано ми ще турбуємось про наших пенсіонерів, не цікавимося, як вони живуть, якої допомоги потребують, не завжди почесно проводимо наших старих товаришів, які йдуть на пенсію.

Треба, щоб члени профкому прислухались до голосу мас, цікавились, як живуть, як працюють члени профспілки. Тоді тільки можна оперативно відгукуватись на потреби робітників та службовців.

* * *

На зборах виступали також тт. Іванов, Тігай, Наконечний. Збори одностайно прийняли рішення, спрямоване на підвищення рівня профспілкової роботи, на виконання завдань, поставлених Грудневим пленумом ЦК КПРС.

РАДЯНСЬКІЙ ОДЕСІ 40 РОКІВ

Перемога робітничого класу і селянства

В. І. Ленін написав проект декрету про землю в ніч з 25 на 26 жовтня і ранком, знайомлячи з ним товаришів, сказав: «От тільки б оголосити його і широко розпублікувати і розповсюдити. Нехай спробують тоді забрати його назад! Ні, жартує, ніяка влада не спроможна була б відняти цей декрет у селян і повернути землі поміщикам. Це — найважливіше завоювання нашої Жовтневої революції. Аграрна революція буде здійснена і закріплена сьогодні ж». (Спогади про В. І. Леніна, т. I, стр. 544).

Жовтнева соціалістична революція в Україні і, зокрема, на Одещині, як і в інших національних районах та окраїнах країни, нашою була перепону контрреволюційних буржуазно-націоналістичних урядів. Розпочався новий етап напруженої боротьби більшовиків проти зрадників революції за робітничі і селянські маси, за встановлення Радянської влади на Одещині. Буржуазні націоналісти, меншовики і есери робили все, щоб зірвати проведення в життя перших декретів Радянської влади і особливо декрету про землю, перекручували його суть, запекло боролись проти нього.

В боротьбі за селянські маси Комуністична партія широко використовувала виборчу кампанію до Установчих зборів.

Особливо значим засобом впливу на селянські маси була більшовицька преса. Швидко завойовувала популярність серед робітників, солдатів і селян газета одеських більшовиків «Голос пролетарія». Тут друкувалися ленінські статті, був опублікований декрет II Всеросійського з'їзду Рад про землю.

Одеська більшовицька організація використала для впливу на селянство орган 49-го піхотного запасного полку — газету «Солдатская мысль». Л. І. Рузер, В. Г. Юдовський, П. С. Заславський, А. К. Воронський, М. Г. Гайсинський, А. М. Маркар та інші більшовики, які співробітничали в газеті, надали їй яскраво вираженого більшовицького характеру. На сторінках газети вміщувалися статті, які роз'яснювали суть ленінської аграрної програми. Газета супроводжувалась написом: «Това-

риші! Прочитавши «Солдатскую мысль», відсилайте №№ на село».

Але не дримали і замасковані вороги селянства — есери і меншовики. Есери опублікували сфабриковану ними постанову «громадян Северинівки», які пропонували «всім громадянам Одеського повіту на зборах до Установчих зборів не віддати жодного голосу кандидатам партії більшовиків і висловити цим протест їхній політиці». Наступного дня була опублікована така ж постанова Великого Буялицького волостного земства. Але вже 16 листопада в статті «Вибори на Румунському фронті» есери змушені були визнати, що в окремих частинах, де вони проводять «посилена роботу по вихованню та освіті» громадян, «панує більшовизм». («Революционное дело», 8 листопада 1917 р., № 15).

Вибори до Українських Установчих зборів, які проходили в кінці грудня 1917 р. — на початку січня 1918 р., були яскравим свідченням банкрутства угодовських партій, які були на послугах у куркульсько-націоналістичній Центральній раді.

В листі з Аманьєва повідомлялося про підсумки виборів: «В тих місцях, де населення ознайомилося з нашою (тобто більшовицькою — Я. Ш.) програмою, голосування безумовно було на нашу користь... За цей час село значно полівишало, симпатії до більшовиків зростають. Декрет про землю проводиться по всьому повіті». («Голос пролетарія», 28 листопада 1917 р., № 46).

Здійснення ленінського декрету про землю тільки на Україні повинно було передати найбільшому селянству та середнякам 14,7 млн. десятин поміщицької, купецької, удільної та церковної землі, понад 600 тисяч робочих коней, 800 тисяч голів великої рогатої худоби і т. д. Занадто виголюдувались селяни по землі, дуже багато могли вони одержати відразу від революційного перетворення земельних відносин, щоб примусити себе чекати таких далеких і непевних Установчих зборів. Заклики есерів, меншовиків та націоналістів до спокою і витримки, спроби козацьких сотень Центральної ради «приборкати бунтівників»

уже не могли зупинити революційного пориву селянства, яке піднялося на вирішальну боротьбу за землю, за вільне життя.

В селах Херсонщини, як і півсюди на Україні, в цей час проходить гостра класова боротьба, яка особливо ускладнювалася важким становищем з продовольством. Більшовицькі агітатори надавали цій боротьбі організованих форм, а по-більшовицькому настроєні солдати, які повернулися додому з фронтів або тиллових гарнізонів, як правило, очолювали боротьбу селян проти поміщиків та куркулів.

31 жовтня 1917 року «Известия Одесского Совета рабочих депутатов и представителей Армии и флота» повідомили, що «вся земля с. Татари перейшла у відання земельного комітету, який розподілив її між селянами». Такі ж повідомлення надходили з багатьох сіл та повітів.

Більшовики боролись проти саботажу капіталістів, поміщиків та куркулів, які намагалися задушити революцію «кістлявою рукою голоду» і сприяли економічній розруці в країні. Робітники заводу Гена оголосили селянам Одеського повіту про організацію на Дальницькій вулиці на товариських основах заводу для вироблення землеробного знаряддя і просили їх «підтримати завод своїми замовленнями, обіцяючи швидке і сумлінне виконання останніх». Рада селянських депутатів одностайно постановила надати всіляку підтримку робітникам заводу Гена і сповістити про це селянське населення повіту. («Известия Одесского Совета рабочих депутатов и представителей Армии и флота», 22 грудня 1917 р., № 214).

В січні 1918 р. розпочався вирішальний наступ трудящих України, очолених більшовиками, проти буржуазно-націоналістичної Центральної Ради. На вулицях Одеси йшли запеклі бої за владу Рад. Селянські дружини билася пліч-о-пліч з робітничими загонами Червоної гвардії. «Із сіл, — згадує Г. П. Ачканов, — до клубу Червоної гвардії приходило багато хлопців з проханням дати їм зброю і відправити їх разом з робітниками проти гайдамаків. Їх озброювали і відправляли» («Октябрь на Одессине», Збірник статей і спогадів, стор. 28, Одеса, 1927 р.). Ці селянські бойові дружини, керовані більшовиками, стали основою для створення червоних партизанських загонів, які відіграли велику роль у встановленні Радянської влади на Одещині і далеко за її межами.

Під час січневих боїв з гайдамаками селяни навколишніх сіл підвозили продовольство «для захисників революції і волі».

Під дружим натиском робітників, солдатів, матросів і селян, очолених більшовиками, війська Центральної ради були розгромлені, і в Одесі 18 січня 1918 року була встановлена Радянська влада. «Голос пролетарія» закликав: «Загальними зусиллями всього трудового населення водрузимо міцно прапор нашої революції над м. Одесою, і хай буде він оплотом робітничої і селянської влади на півдні».

Доцент Я. ШТЕРНШТЕЙН.

СЕКРЕТАРЕВІ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ДЕРЖУНІВЕРСИТЕТУ

Партійна організація Республіканського Очного госпіталю висловлює велику подяку студентам 5 курсу історичного факультету тт. Сильвестрову і Перетяжко, а також студентів 1 курсу т. Бахірку за участь в концерті для хворих.

3 січня з приводу святкування Нового року співробітники госпіталю і хворі, в тому числі і студент історичного факультету Кирчагін, в госпіталі організували концерт самодіяльності. На цьому концерті виступили тепло зустрінути слухачами тт. Сильвестров, Перетяжко та Бахірко. Дуже вдячні за увагу і бажанню всьому колективі студентів добрих успіхів у навчанні.

СЕКРЕТАР ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО
ОЧНОГО ГОСПІТАЛЮ
БОЛТЯНСЬКИЙ.

ЛІСТІ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Початок хороший

З хвилюванням і тривогою чекали ми першу свою сесію в університеті. 10-го січня наша група складала перший екзамен (староруську мову). Систематична, творча підготовка на протязі семестру забезпечує успіх на екзамені. Хоч ми і знали про це — все ж хвилювалися. Хвилювалися і Алла Маруліна, і Валерій Сазонов, і Маша Тюміна. Вже перші відповіді—Тюміної, Маруліної—показали, що студенти добре підготувалися. І ось результат: 19 «відмінно» і 2 «добре». Особливо змістовними були відповіді Булатович, Швець, Марсеевої.

Хочеться розповісти, як ми готувалися до цього першого іспиту. Підготовка розпочалася уже в ході практичних занять. Ми з захопленням читали історичні тексти староруською мовою. Граматичний

матеріал був дуже добре поданий нашим викладачем Миколою Олександровичем Рудяковим, а це полегшило його засвоєння.

Для підготовки до екзамену були дані два складні тексти. Та недарма в кабінеті російської мови можна було часто бачити першокурсників, які по одному чи групами цілими днями старанно вивчали тексти, розбирали походження слів, їх граматичну будову і т. д. В нашій групі могло бути не 19, а 22 відмінні оцінки, коли б Андреев і Рибаків більш серйозно поставилися до першого екзамену, а Зарубін вчасно склав залік з історії КПРС.

І все ж початок хороший!

Е. ГАНСОВА, А. БОНДАРЕНКО,
студентки III групи I курсу
історичного факультету.

Коротко про наші екзаменаційні справи

В порівнянні з минулою сесією краще пройшов екзамен з геоморфології на II курсі, але все ж такі результати його не можуть задовольнити. З 26-и чоловік 9 одержали «задовільно», чотири — «відмінно», а решта «добре».

Дуже добре пройшов екзамен на V курсі географів з історії географічних відкриттів. Серед студентів цього курсу ніхто не одержав «задовільно». Викладачі Т. П. Федорченко і К. С. Шухгалтер, залишилися задоволеними відповідями студентів і багатьом поставили «відмінно».

Відмінно відповідали Авербух, Мельниченко, Григор'єва та інші.

Добре підготувалися до екзамену з географії студенти III курсу географів. Тут немає жодної незадовільної оцінки.

П'ятикурсники на екзамені з історії географії одержали 13 «відмінно», і 17 «добре». Студенти IV курсу з гідрогеографії мають 9 «відмінно», 10 «добре», 4 «задовільно».

Добре розпочали сесію першокурсники. На екзамені з геології переважна більшість з них виявила добре знання матеріалу.

М. ЛАРИСОВА.

Це заважає нормально працювати

Студентська бібліотека займає приміщення, яке зовсім не забезпечує на сьогоднішній день нормальну її роботу.

З 1944 до 1958 року приміщення зашилося тим же, недивлячись на те, що й кількість студентів стаціонару й кількість заочників збільшилась вдвоє. Кімнати видачі і читальні зали не вміщують студентів, що приходять працювати в бібліотеку.

Для одержання книг на абонемент і на читальні зали студентам доводиться довго стояти в чергах, тому що немає можливості відділити видачу літератури для читальних залів від абонементу.

Книгосховище перетворилося на склад книг, в якому немає можливості акуратно розподілити по відділах нові книги, що прибувають. Книги лежать на підлозі біля полиць, що дуже заважає видачі. Крім того, відсутність нормального приміщення, книжкових полиць і те, що книги лежать на підлозі, створює загрозу в пожежному відношенні.

Сподіваємось, що адміністрація університету зверне серйозну увагу на ці недоліки. Вони перешкоджають нам нормально працювати.

Н. Г. ЛІВЩИЦЬ,
завідуюча студентською
бібліотекою.

Шановна редакціє!

В новорічному номері нашої газети «За наукові кадри» вміщено оповідання В. Макарова «Машини времени». В цьому оповіданні є таке місце:

«Лунный университет был еще более высок, чем Одесский. Мы приближались к нему пятиметровыми шагами (ведь притяжение на Луне в 6 раз меньше земного!»).

По-перше, довжина кроку залежить лише від довжини ніг і не залежить від сили тяжіння.

Вважаючи нормальний людський

крок рівним одному метру, залишається лише припустити, що, у відповідності з законами подібності геометричних фігур, у автора під час його перебування на Місяці ноги раптом стали довгими в п'ять разів. Іншого пояснення не існує.

Бажано ознайомитися з поясненнями автора оповідання, чому, за його думкою, при зменшенні сили тяжіння в шість разів ноги на Місяці стають довгими лише в п'ять разів?

Земний житель.

Ви їх не знаєте? Познайомтесь...

Хто така Лена Кудас

Кажуть, що хороше далеко відоме, а погане — ще далі. Перейшла всі можливі межі «слава» про Лену Кудас, студентку V курсу філологічного факультету, яку знає якщо не кожний, то принаймі більшість студентів університету. Відома вона й далеко за межами нашого університету не своїми лекціями про труд та моральне обличчя радянської людини, які вона ще недавно читала в місті, а своїми антиморальними вчинками.

Коли ви хочете розповісти про Лену Кудас своєму співбесіднику, і останній не може зрозуміти, про кого ж мова йде, то досить тільки сказати про її зовнішній вигляд, як вас зразу ж зрозуміють і підтвердять:

— Отака неохайна, не причесана...

І перед очима постає людина, неакратно одягнена і зачесана без всякого смаку, хоча й з претельною на оригінальність.

«Скажи, хто твій товариш, я скажу, хто ти», — цим прислів'ям можна характеризувати Лену далі, як студентку, що ні з ким з курсу не дружить, за 5 років навчання в групі з жодним студентом нічого спільного не може знайти. І в той же час вона дружить з невеликим колом дівчат в університеті, які багато в чому — в легковажній поведінці, в проведенні вільного часу, у байдужому ставленні до навчання — нагадують одна одну.

На курсі Лену знають як безсеромну, брехливу і лїнїву дівчину, яка чотири роки ледве витягувала сесії, складаючи екзамени всіма нечесними і нахабними засобами, приносячи свою і товаришів гідність. І в цю зимову сесію Л. Кудас одержала незадовільні оцінки на заліках і іспитах.

Про поведінку Лени і її навчання

неодноразово на кожному курсі говорили товариші, серйозно, по-товариському вказуючи на її недоліки, намагалися допомогти їй у використанні негативних, чужих радянській людині рис. Та лише інколи Лена погоджувалася із зауваженнями товаришів. Звичайно, у кожної людини є свої недоліки, та їх згодом повинно ставати менше. Гадали, що і Лена виправиться. Хай, мовляв, вчиться, батьки ж стараються на неї, може і будуть з неї люди. І ось тут, мабуть, допущена помилка. Не треба людину жаліти, не треба їй потурати, треба таких, як Лена, суворо і справедливо карати.

Легковажно поставилася Лена і до свого одруження. Знайомство з випадковою людиною десь на початку 1957 року, кілька зустрічей в перервах між далекими рейсами (гін моряк) привели Лену до ЗАГС'у на початку червня 1957 р.

Курс і знайомі були приголомшені таким раптовим одруженням, але сподівалися, що після одруження Лена стане серйознішою. Та помилки знову. Лена почала лише частіше змінювати манікюр, зачіску тощо. А одного дня на курсі стався анекдотичний випадок. Однокурсники заходили на лекцію в аудиторію № 5 по вул. Радянської Армії і здивовано поглядали на задній стіл, за яким сиділа «незнайома» особа. Особа теж зустрічала кожного здивованими очима, бо ніхто з нею не вітався. Лише придивившись п'ятьніше, деякі здивовано вигукували:

— Лена, та тебе й не впізнали!

Лена так змінила свою зачіску, так переборщила в косметиці, що навіть однокурсники на п'ятому році спільного навчання не впізнали її, прийнявши за незнайому, а тому й не віталися.

Часто можна було побачити Лену вже після одруження щоразу з новою молодою людиною. Їх всіх вона однокурсникам називала «своїм чоловіком».

Ніякого сорому, ніякого почуття морального обов'язку і відповідальності не чуває перед собою і колективом ця 23-річна людина, студентка, яка шалюжить звання радянської студентки, звання радянської людини.

Идуть комсомольські збори. Один за одним виступають комсомольці і з осудом і обуренням говорять про антиморальну поведінку Лени Кудас, яка дозволила собі в кінотеатрі ім. Горького перед початком сеансу прилюдно цілуватися зі своїм «другом дитинства», як вона його назвала. В цей ліричний момент і зробила малюнок з натури «Легка кавалерія».

І ось Лена стоїть посеред аудиторії, намагаючись уникнути осуду товаришів. І тут вона не зізналася ні в своїх антиморальних вчинках, ні в тому, чи живе вона з чоловіком, чи розійшлася, ні в тому, якими шляхами і засобами дістає вона гроші на дорогі сукні, дорожчійності, предмети розкошів. Ні в чому Лена не зізналася перед товаришами, які хотіли їй ще раз допомогти стати на вірний шлях.

Вірно вирішили збори: гнати геть з комсомолу людину, не гідну звання комсомольця.

А Лена після зборів заявила:

— Без комсомолу обійдусь, аби залишили в університеті!

Гнати геть з університету! Її місце повинна зайняти чесна трудова людина, яка дорожитиме ним, яка принесе користь і державі і колективу.

Н. БУЧКО, В. ЛЕВЕНЕЦЬ.

Не такий, як всі

(Фейлетон)

не гірше Горьковського, та й хімічний факультет був непоганий...

Годинник тькв секунди, ти складалися в хвилини, години, дні... Він без жалю проводжав їх. На душі був повний порядок. Штіль.

Та чим ближче до зими, тим частіше там зривався вітер. Катастрофічно насувалася зимова сесія. Відступати було нікуди. Позаду стіною височив деканат. Не було ніякої надії, що сесія пройде десь повз нього, над чи під ним. Ні. Вона сунула просто на нього. Вона обцяла, що роздушить його по совісті.

Він заметався. Руки все частіше тислися до того місця, де містилося серце. Це наштоткнуло його на велику думку. У нього з'явилася ідея. Запрацювали ноги.

Вони носили його по клініці. Двері в клініці були білі та чисті. Не всі душі, що були за цими дверима, були такі ж білі та чисті... Декілька слів — і вони зрозуміли один одного. Лікар блискавично народив довідку про те, що студент Прозоровський хворий.

Але дивні люди в деканаті: вони не повірили йому. Якраз перед цим тут одержали у відповідь на запитання характеристику на студента Прозоровського з Горьковського держуніверситету.

Звідти написали всю правду про «не такого, як усі».

З деканату подзвонили у клініку: — Студент Прозоровський у вас на обліку?

— Ні.

— А чому довідку про його хворобу дали в вашій клініці?

На тій стороні була влаштована термінова нарада. Слухали: про честь мундиру. Постановили: берегти його всіма правдами і негравдами.

— Студент Прозоровський у нас на обліку.

В деканаті задумались. Не про лікарню. Про студента Прозоровського.

Що задумались, добре. Треба лише, щоб задумались і комсомольці хіміфаку. Найпростіший і найшвидший вихід із становища: виключити. Але... найшвидше — не значить найкраще, найрозумніше. Це просто найлегше.

Комсомольці не можуть іти найлегшим шляхом. Треба поставити Прозоровського твердо на землю, треба випалити нещадно з душі його паростки темні і нагарні. Треба, щоб він став повноцінним студентом і людиною.

Потрібні руки... в іжаківих рукавицях.

Б. ДЕРЕВ'ЯНКО.

ПЛАН проведення зимових студентських канікул (з 24 січня до 8 лютого 1958 р.)

21 січня — Експерсія студентів в м. Москву (відповідальні Соколов, Розанова).

24 січня — Експерсія студентів у Болгарію (відповідальна Вахніна).

24 січня — 3 лютого — Поїздка комсомольського активу в Москву для обміну досвідом культурно-масової роботи з вузами столиці (відповідальна Розанова).

25 січня — 6 лютого — Туристський похід в Карпати (відповідальні Краковський, Шмуклер).

24 січня — Експерсія студентів країн народної демократії в Київ (відповідальний Кірін).

27 січня — Поїздка спортивного колективу ОДУ в Кишинівський університет (відповідальні Капустін, Шмуклер).

27 січня — Експерсія студентів країн народної демократії в місто Кишинів (відповідальний Шмуклер).

27 — 29 січня — Експерсія на Одеську кіностудію (відповідальні Савчук, Горобець).

30 січня — Експерсія на завод радіально-свердильних верстатів (відповідальна Нагурна).

1 лютого — Експерсія на дизелелектрохід «Росія» (відповідальна Нагурна).

24 січня — Вечір відпочинку студентів, присвячений закінченню зимової екзаменаційної сесії (відповідає Матіаш, місце проведення — Палац культури залізничників).

28 січня — Вечір «Студенти країн народної демократії в гостях у піонерів» (відповідальні Матіаш і Гайдай, місце проведення — Палац піонерів).

29 січня — Вечір, присвячений пам'яті Сурікова (відповідає Петренко, місце проведення — Будинок вчених).

23 січня — Лекція із циклу «Наука в боротьбі з релігією» (відповідає Петренко, місце проведення — Будинок вчених).

28 січня — Лекція з циклу «Будова всесвіту» (відповідає Петренко, місце проведення — Будинок вчених).

25 січня — Музичний лекторій: а) Російська класична музика. б) Концерт з творів російських композиторів (відповідає Петренко, місце проведення — Будинок вчених).

Прочитати лекції у віськових частинах на такі теми:

23 січня — 19 лютого — Радянська наука і техніка про шляхи завоювання космосу;

7 — 17 лютого — Характер протиріч при соціалізмі і шляхи їх розв'язання (відповідальні Наконечна, Меламед, місце проведення — вул. Гоголя, 2).

4 — 19 лютого — Тема кохання та дружби в радянській літературі (відповідальна Елькснер).

19 січня, 5 — 6 лютого — Лекція про міжнародне становище (відповідальна Петренко, місце проведення — червоні кутки гуртожитків № 1 і № 2).

1 лютого — Вечір відпочинку робітничої молоді судноремонтного заводу № 2 (відповідальні Загинайло і Жовінська, місце проведення — великий актовий зал).

8 лютого — Вечір відпочинку студентів (відповідальні Загинайло і Жовінська, місце проведення — великий актовий зал).

3 лютого — Зустріч з моряками далекого плавання, концерт артистів філармонії (відповідає Матіаш, місце проведення — Палац культури моряка).

1 декада лютого — Культпохід в російський драматичний театр ім. Іванова: «Філумена Мартурано» (відповідає Горобець).

27 — 28 січня — Культпохід в український театр ім. Жовтневої революції: «Чому посміхалися зорі».

31 січня — Концерт естрадного оркестру Львівського політехнічного інституту (відповідає Матіаш, місце проведення — клуб технологічного інституту).

1 — 3 лютого — Традиційна зустріч спортивних колективів ОДУ і Кишинівського університету (відповідає Шмуклер, місце проведення — спортзал ОДУ).

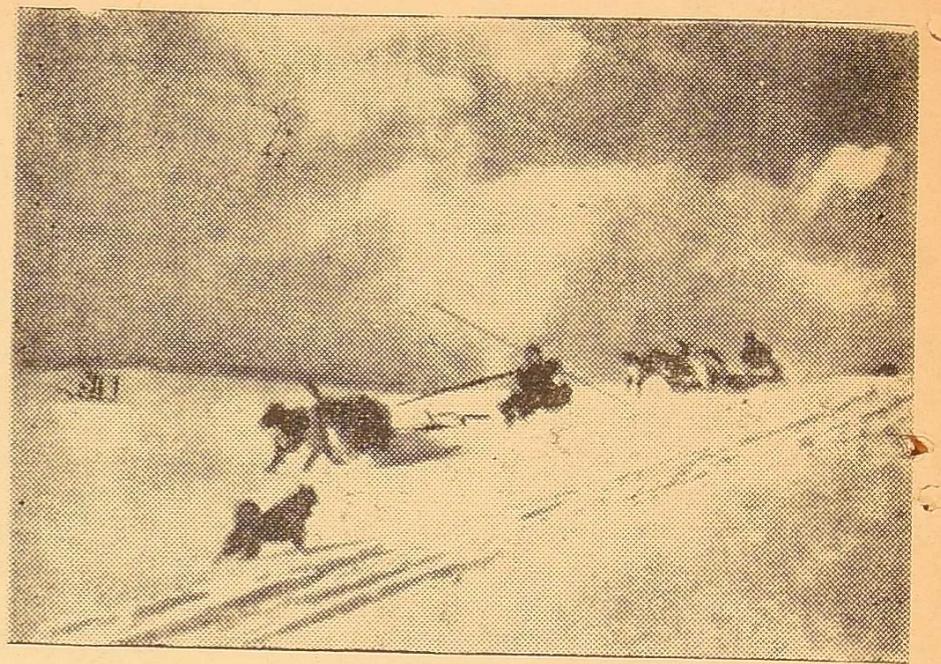
1 — 7 лютого — Матчеві зустрічі з волейболу між командами університету, педагогічного інституту та інституту зв'язку (відповідають Михайличенко, Шмуклер, місце проведення — спортзал ОДУ).

25 січня — 7 лютого — Перегляд спортивних фільмів (відповідає Капустін, місце проведення — велика фізична аудиторія).

Запрошувальні квитки на всі ці міроприємства можна одержати в комітеті ЛКСМУ за 2 дні до проведення вказаного міроприємства.

Чергування членів комітету ЛКСМУ і профкому ОДУ — щодня з 11 до 2 годин.

**ПАРТБЮРО,
ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ ЛКСМУ.**

На фото: на далекій півночі.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ?

ПЛАСТМАСА З СТАЛІ

В США випущено новий матеріал із назвою «девкон», який на 80% складається з сталі, на 20% — з пластмаси. Його можна пилити, свердлити, шліфувати. Девкон твердіє під водою і не піддається впливу багатьох хімічних речовин, масел, розчинників.

* * *

МІКРООРГАНІЗМИ ОЧИЩАЮТЬ ПЛІВКУ

Цінним прикладом використання ферментів мікроорганізмів у промисловості є метод регенерації використаної негорючої кіноплівки за допомогою ферментів, розроблений в Інституті мікробіології АН СРСР.

«Наука и жизнь», № 8, 1957 г.

ФОТОГРАФІЯ,

ЯКУ ПРОЯВЛЯЮТЬ В ПЕЧІ...

В США розроблено новий вид матеріалу для фотографії. Замість паперу, який треба проявляти, фотографії друкуються на пластмасовій плівці, яку проявляють в печі протягом 5 хвилин при температурі 160—170°C. При цьому не потрібні хімікати і темна кімната. Склад плівки і що лежить в основі одержання зображення покищо не опубліковано.

«Техника молодежи», № 7, 1957 г.

* * *

ЕВАПОГРАФ

Це прилад, схожий на фотографічну камеру. Він дає змогу бачити в цілковитій темряві людину на віддалі 20 м. або будинок, віддалений від апарата на півтора кілометра. Принцип роботи евапографа полягає в збиранні і відтворенні на спеціальній плівці інфрачервоних променів, що йдуть від предметів, розташованих у полі зору приладу. Зображення можна спостерігати безпосередньо або фотографувати з допомогою камери, вмонтованої в апараті.

«Наука и жизнь», № 2, 1957 г.

ВІКТОРИНА

- 1) Який роман радянського письменника починається словами: «З Новим роком!»?
- 2) Які два «холодних» прізвища зустрічаються в одному з творів радянського письменника?
- 3) Яке одне слово означає назву опери радянського композитора, ім'я одного з героїв роману радянського письменника і назву російської народної казки?

НАЗВІТЬ:

1. 8 п'єс О. М. ОСТРОВСЬКОГО, які названі російськими прислів'ями та приказками.
2. Троєх видатних представників російської літератури, які мають однакові прізвища.
3. Твір В. В. МАЯКОВСЬКОГО, який називається так само, як і роман Л. М. ТОЛСТОГО.
4. 13 творів О. С. ПУШКІНА, які послужили сюжетами для опер.

В. о. редактора
В. В. ФАЩЕНКО.

Неумовно точно постукивал будильник, вкрапливаю своє «тик-так» в больничну тишину, повисшую в повітрі, заповнюю в углы кімнати і притаюваюся в складках одеяла. Тоненький золотистий лучик сонця метнувся по шаловливим пылинкам и упал игриво на угол ослепительно белой простыни. Бессильная рука, перевитая синими жилками, свесилась с кровати и коснулась прохладного пола. Серые волосы себреются на белизне наволочки, легкие морщинки рябят высокие лоб и стойкой сбегаются возле глаз.

Глаза... Спокойные и глубокие, умные и бесконечно добрые, понимающие глаза матери. Они кажутся очень усталыми, эти глаза. Сколько горя и страданий видели они, сколько раз в тяжкие часы войны бросали последний взгляд на крышку гроба, поедаемого черным зевом могилы... А после того осеннего дня сорок третьего года, когда они, широко раскрывшись, долго, словно не веря, смотрели на лаконичное извещение о гибели мужа, в них надолго где-то в самой глубине затаялось едва уловимое выражение мучительной боли... Женщина повернула голову и взглянула на квадратик синего-синего неба, окаймленный рамой окна.

Там был свежий, уповательно-свежий весенний воздух, клочья слякоти робко съезжились под влажными стволками деревьев, на ветвях ветерных шептались с прохладным ветерком первые зеленовато-прозрачные листочки. Яркий солнечный свет, за-

полнил всю улицу, казалось, хотел перехлестнуть через многоэтажные громады домов и вернуться в спокойную тишину затемненных дворишков и квартир. А в комнате царил дремотный полумрак, нарушаемый одним только ласковым солнечным

лучом. Из белой рамки, весело улыбаясь, смотрело лицо молодой девушки. Задорно вздернутый носик, искристые глаза и густые локоны короткой прически. Улыбка открытая, дружеская, располагающая к себе. Мать сама не могла понять, почему

В. МАКАРОВ.
МАМОЧКА
РАССКАЗ

посланцем.

Тихо скрипнула дверь. К кровати, осторожно ступая на носках, подошла соседка.

— Ну, как сейчас? Хуже... Эх, Верочка, не постереглись, — протянула она, укоризненно покачав головой. — Но ничего, я уже вызвала врача, скоро должен придти. А вот тут... Эх, жаль, больны вы, Верочка, а то бы сплясать заставила.

— Письмо! От сына? — почти выкрикнула женщина с такой страстной надеждой, что соседка поспешила передать ей почтовый конверт с красивой надписью «Первое Мая» и тихо вышла из комнаты.

Мать дрожащими, непослушными руками вскрыла конверт. Оттуда выпала, поблескивая лощеной бумагой, чья-то незнакомая фотография. Сердце больной вдруг похолодело... Больно застучало в висках... Она долго не могла совладать с волнением, но, наконец, усилием воли взяла себя в руки и бросила взгляд на кар-

тинку. Из белой рамки, весело улыбаясь, смотрело лицо молодой девушки. Задорно вздернутый носик, искристые глаза и густые локоны короткой прически. Улыбка открытая, дружеская, располагающая к себе. Мать сама не могла понять, почему

бил одну девушку, и, кажется, она тоже ко мне равнодушна. Если бы ты знала, какая она хорошая, честная, простая. Мы с ней знакомы уже месяц. Я не писал тебе об этом раньше потому, что не был уверен в своем чувстве.

Люда (так ее зовут) приглашала меня встречать праздник с ее группой третьекурсников. Ты, наверное, поймешь меня, мама. Я всегда приезжал на праздники домой, а тут вдруг... Конечно, ты будешь огорчена, да и сам я очень, очень соскучился по тебе. Не знаю, что делать. Мамочка! Напиши мне поскорее. Если ты попросишь меня приехать, то я сей же час соберусь.

Ну вот как-будто и все. Целую, обнимаю, не сердись. Витя».

Рука с письмом устало опустилась на одеяло. Мать долго неподвижно лежала, закрыв глаза. Она словно прислушивалась к чему-то, происходящему в самых сокровенных уголках ее души. Вдруг, порывисто подняв голову, она протянула руку и взяла со стула, стоящего возле постели, телеграфный бланк, покрытый неровным, разбегающимся почерком больной:

«Выезжай немедленно тчк Я очень больна тчк Мама».

Рука с синими прожилками медленно сдвинула голубой листок и разжалась. Комок скатился по одеялу на пол, качнулся и замер около ножки стола. Мать вжалась щекой в мягкое тепло подушки и тихонько, едва слышно заплакала...

Понимаешь-ли... в общем, я полно-